



TW- Nytt

«Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 THOMAS WILDEY



Julenummer
NR. 4 – 2016

Liste over embedsmenn i perioden 2015-2017:

Storrepresentant

Erling Nordsjø

Eks Overmestere

Arnfin Evjen, Bjørn Schau, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt, Erling Nordsjø, Dag Thorkildsen, Bjørn-Eirik Kirkeberg, Roar Mathiesen og Jørn Arild Mood, Knut Borgen, Thomas Haug.

Valgte embedsmenn 2015-2017:

Overmester	Arvid Einebakken
Undermester	Simen Levinsky
Sekretær	Inge Frid
Skattmester	Carl Henrik Bache
Ceremonimester	Rolf Arild Ergo

Utnevnte embedsmenn 2015-2017:

Kapellan	Lars Bertil Johansen
Inspektør	Arne Olsen
Indre Vakt	Per Runfors
Ytre Vakt	Ragnar Nybro
Arkivar	Arvid Heier Larssen
Musikkansvarlig	Paal Flatabø
OM Høyre assistent	Henrik Nordland
OM Venstre assistent	Lars Ergo
UM Høyre assistent	Johannes Larssen
UM Venstre assistent	Jan Fredrik Kvern
CM Høyre assistent	Johannes Larssen
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nytt redaksjonen

Ønsker alle brødrene og deres familier
en riktig god Jul og et godt nytt år!



TW-Nytt

KOMMUNIKASJONSBÆRER FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

JULENUMMER – NR. 4 – 2016

Innholdsfortegnelse

Leder TW-Nytt.....	4
Overmesters spalte	5
Undermesters spalte	7
Sekretærshjørne	9
Vårt etiske hjørne	10
Juleevangeliet / Lukasevangeliet	12
NOEN JULE OG NYTTÅRSTANKER.....	13
Sosiaften 2016.....	14
Knut Borgen 40 års logemedlemsskap.....	15
Juletradisjoner i Tyskland	19
En jule refleksjon fra England	20
«ORDENENS OPPRINNELSE OG UTVIKLING» ..	21
Sommerminner,	28
Sosiaften 2016.....	31
Lutefisk	33
Kunstnerisk hjørne:.....	37
Runde fødselsdager.....	38
Møteprogram 2016	39

I redaksjonen

Redaktør:

Thomas Teichmann

Redaksjonsmedarbeidere:

Arnfin Evjen

Arvid Soelberg

Calle - Carl Henrik Bache

Layout:

Johannes Larssen

E-Post adresse:

johannes.larssen@gmail.com

Redaksjonen avsluttet
den 08.12.2016

OBS!

Inserter står for innsenders egne meninger uten at redaksjonen tar stilling til innholdet

Leder TW-Nytt



Kjære brødre

La oss bruke tiden fremover til å fundere over hva som er viktigst i denne verden. Hvor høyt står vennskap i vår travle hverdag ? Tilgivelse og overbærenhet overfor hverandre , tilgivelse for små "synder", og å dyrke åpent vennskap et det mest verdifulle vi har (etter min mening) i denne verden. Når det er sagt, ser vi fremover i landskapet. Vi har mange gode opplevelse foran oss.

Ikke minst starter vi med julehøytiden. For mange av oss en gledens tid. En tid full av tradisjoner og glad spontanitet. Små gaver og gode venners besøk med herlig tradisjonsmat og drikke. Helst i familiens gode krets, eller i gode venners selskap. La oss nyte julehøytiden som best vi kan.

Men.. La oss ikke glemme de av oss som ikke er så heldige å ha familien eller venner å dele julehøytiden med. Eller som er syke og ikke kan deltar av den grunn i gledens øyeblikket.

Thomas Wildeys små hjelpeprosjekter , Sirius, Mas og lenkene gi oss en del muligheter til å se inn i en annen verden, enn det vi er vant til. La oss stoppe opp og være litt ettertenksome i vårt "lykkerus". La oss minne vår fadderbarn i Colombia.

Neste år skal vi bidra til at en ny redningsskøyte blir en landssak for ODD FELLOW orden.

Redaktøren vil benytte denne anledning til å takke alle brødre for den aktive deltakelse i vår eminente sosialnemds arbeid, med Bror Simen i spissen, for enestående givervilje og spontanitet for arbeidet som utføres her. Likeledes ønsker TW-Nytt redaksjonen å fremheve de av brødrene som deltar aktivt i Sirius- prosjektet med flid og velvilje.

Sist, men ikke minst skal privatnevnda , med Jan Fredrik, Rolf Arild og ikke minst Bjørn har tusen takk for fantastiske ettermøter .

Redaksjonen ønsker alle sammen en riktig god jul og et godt nytt år i 2017.

Overmesters spalte



Gode Brødre av Loge 22 Thomas Wildey.

Da er vi der allerede, jula 2016 er her i all sin prakt. Huset er pyntet, lys er satt opp. Og i hjørne i stua er det satt av plass til juletreet. Menyen er planlagt og innkjøp av maten er i gang. Meldinger er sendt ut til slekta, med et ønske om felles julelunsj. Alt er som vanlig før julen, og det liker jeg.

I Logen har det vært en travel høst, med venneaften, 1 grad, innvielse og 2 grad. Og nå er også jule- møtet her med stor oppslutning, julesanger og besøk.

Det jeg har lagt merke til denne høsten, er de tilbakemeldinger fra de besøk som har vært innom vår Loge. Vær klar over en ting kjære brødre, dere får mye skryt av de som er på besøk hos oss. De sier at Loge 22 Thomas Wildey har en helt spesiell stemning på sine møter. Og det er jeg helt enig i. Vi gjør alle vårt beste for Logen, og da kan ikke OM kreve noe mer. Bortsett fra et ønske om større oppslutning til våre møter. Men det kommer nok.

Vi er også klar for å sette i gang første termin i 2017, og her kommer det til å bli spennende. Vi satser på flere nye innvidde brødre, og flere gradsspill utover våren. I tillegg hvis Logen ønsker det, kan det bli en tur til Stockholm. For å møte Loge 41 Thomas Wildey. De er positive til å møte oss, og det kan være håp for å få til venneloge mellom Thomas Wildey Logene i Norge, Sverige og Danmark.

Jeg håper alle for en riktig god jul og et godt nytt år.

Jeg vil også her benytte anledningen og ta med noen ord fra Fordypningsprogrammet til Odd Fellow.

Logesalen og dens utforming.

Logesalen er et rom som har utviklet seg gjennom mange hundre år og i ulike tradisjoner. Odd Fellow Ordenens logesaler har lånt mange elementer fra eksempelvis de gamle gilder og laug. En rekke av salens elementer har lang og innfløkt tradisjon. Å studere disse tradisjonene er både spennende og kulturelt opplysende. Logesalen er skapt for rituelt arbeid. Alt i salen skal enten være av symbolsk natur eller rene nyttegenstander. Selv om salen

vanligvis er rektangulær, tenker vi den prinsipielt som et kvadrat. I dette kvadratet er det plassert fire embedsstoler. Overmesterstolen er symbolsk sett plassert i øst, Undermesterstolen i vest, Eks Overmesterstolen i nord og Kapellanstolen i sør. I sentrum av salen står et alter på et rødt teppe. Et alter kan ha mange funksjoner. Odd Fellow Ordenens alter er et løftesalter. Symbolsk sett kan man si at de løfter et medlem avgir står sentralt i Ordenens bevissthet. Det røde teppe som ligger som et kvadrat midt i salen er en forminskning av logesalens store kvadrat. Etter tradisjonen symboliserer teppet en Odd Fellows verden hvor nettopp det du har lovet står sentralt. Når logesalen som sådan symboliserer hele verden med de fire himmelretninger, er det også naturlig at all bevegelse i salen skjer med solen. Det vil i praksis si at du under vandringen i salen har Alteret på din høyre side. Dette kan gjennomføres i en del detaljer også. Når man går ned av og opp til en av embedsstolene, skal man gå ned på venstre side og opp på høyre side av stolen.

Salen har to faste symboler. Det ene er Det Altseende Øye over Overmesterstolen. Det andre er De Tre Kjedeledd over Undermesterstolen. De fire embedsstolene har forskjellige farger. Overmesterstolen er rød, Undermesterstolen er blå, Eks Overmesterstolen er i purpur, mens Kapellanstolen er hvit. Disse fargekodene er gamle. De eldste er hentet fra Det Gamle Testamentet. En annen fortolkning er knyttet til de greske naturfilosofer, og det er også et innslag av andre fortolkningsmuligheter.

OM

Arvid Einebakken



Undermesters spalte



Kjære Brødre.

Bror Redaktør i vårt glimrende Logeblad TW-Nytt sendte forleden ut en oppfordring om å skrive litt til julenummeret. Det gjør jeg gjerne.

Kalenderen på mitt trivelige hjemmekontor sier at vi nå er i den siste halvdelen av november. Utenfor vinduet mitt er det mørkt allerede, det plaskregner – og, det er lenge til jul. God tid til alt. Tror jeg.

Denne gangen skal jeg være tidlig ute med det som skal gjøres. Julekort, gaver, noen julekaker skal bakes og litt forberedelser i Logen skal ordnes, litt ekstra innsats på jobben – enkelt og greit. Håper jeg. I denne førjulstiden skal jeg forsøke å prioritere noe viktig i julens budskap – å være et medmenneske. Jeg vil prøve å få til det besøket til en venn som jeg ikke rakk tidligere. Jeg skal prøve å få ringt til en Logebror som det er lenge siden jeg snakket med. Jeg skal bruke litt ekstra tid på mennesker i min nærhet som kan ha glede av at nettopp jeg bryr meg. Små, vennlige handlinger som gir mer enn de koster. Det er god Odd Fellow gjerning. Det er kjærlighet – vet jeg.

Og, jul blir det likevel – skjønner bare ikke helt hvordan ennå. Ikke i år heller.

Jeg sitter her i «skrivarhulen» min og planlegger juleavslutningen i vår kjære Loge. En noe bekymret Undermester prøver å finne ut hvor mange mennesker vi faktisk kan få plass til inne i D-salen og likevel få til en verdig gjennomføring. Vi får besøk av gode Brødre og gjester fra Loge 10 St. Halvard. Og, for første gang i den Logehistorien som jeg kjenner, har vi invitert et helt kor – Bryn Mannskor – som skal synge julen inn sammen med oss. Det blir nok litt trangt, og logistikken generelt blir nok kraftig utfordret på flere områder. Men, der det finnes hjerterom finnes også husrom er et uttrykk jeg støtter meg til akkurat nå. Det jeg imidlertid er helt sikker på er at dette blir en fin opplevelse for oss alle som er til stede.

2016 er snart historie. Det har vært et travelt og utfordrende år i Logen. Embedskollegiet har lagt ned mye arbeid i å lage gode og innholdsrike møter. Brødrene har møtt så ofte de kunne. Vi gleder oss stort over å ha fått innviet noen nye medlemmer i vår Loge. Dessverre har også tre av våre

Brødre gått bort. Vi skal minnes det de har vært og den kunnskapen de har delt med oss på sin vandring.

Nå skal vi rette blikket fremover mot det nye året som ligger foran oss.

Møteprogrammet for våren er stort sett på plass. Det blir mange spennende møter i salen, besøk, innvielse, gradspasseringer, tildeling 25 års

Veteranjuvel og noen hyggelige overraskelser på Ettermøtene. Og,

Undermester vil fortsatt utforske kjøkkenets spennende og innholdsrike meny til glede for oss alle.

Det viktigste nå er å ta godt vare på våre nye Brødre, engasjere og støtte dem på veien videre inn i Logelivet. En god måte å gjøre dette på er å være aktive og møtende Brødre selv. Da skaper vi sammen det utviklende fellesskapet og det varmende vennskapet som vår Loge er tuftet på. Det gjør det også både lettere og tryggere for yngre Brødre å takke ja til oppgaver i Logen. Og, vi skal slippe dem til.

Vi må fortsatt ha fokus på arbeidet med å få flere nye Brødre. Se deg om i din egen krets om du kjenner en mulig kandidat. Kanskje en spesiell utfordring til ungdommene våre? Det er en givende oppgave å være fadder – og alle Logens Embedsmenn og Brødre vil støtte deg i denne oppgaven. Det handler til syvende og sist om vår egen Loges velferd. Uten ny-rekruttering hemmes vår utvikling og det kan også på sikt true Logens fremtid.

Loge 22 Thomas Wildey er et godt og utviklende sted å være. Slik vil det fortsette å være dersom vi alle legger godviljen til, er aktive, engasjerte og møter så ofte vi kan. Dette klarer vi – sammen.

Så gjenstår årets viktigste hilsen:

*Jeg ønsker alle Embedsmenn, Brødre og deres familier en
God Jul og et riktig Godt, Nytt År.*

Med Broderlig hilsen i V. K og S.
Simen Levinsky
Undermester



Sekretærshjørne



Kjære brødre.

Da har atter Kong vinter vist oss at han også denne sesongen har muligheten til å gi oss overraskelser når vi venter det som minst. Jeg har i skrivende stund avsluttet en snøkledd weekend på Norefjell og kommet meg tilbake til Tigerstaden som så langt har fått nedbøren «ferdig brøytet» eller regn som en del foretrekke og kalle det. Men om ikke



lenge er nok skiføre på plass i marka. Så får de av oss som har gleden av en skitur med rim i sjekket gjøre utstyret klart.

I vår Orden og ikke minst i vår Loge står vi foran noen betydelige utfordringer. Jeg som sekretær med oversikt på fremmøte ser at fremmøte av naturlig årsaker har vært dalende de siste årene. Ikke minst begynner noen av oss og få en respektabel alder samtidig som brødre i den andre enden av livsløpet sliter med den berømte tidsklemma. Det er ikke alltid så lett og få tilpasset dagene som vi ønsker. Men som Logens sekretær er jeg alltid optimistisk ikke minst når kulda setter inn ☺.

En oppfordring om å invitere en venn eller bekjent til neste venneaften er Juleønsket fra sekretæren så kanskje vi på litt sikt igjen er et sunnere antall brødre på våre hyggelige møter.

Uansett så står Julen for tur og jeg håper dere alle igjen får ladet batteriene, kost dere med familie og venner å nyter noen late dager. Men ta gjerne en tur så det ikke strammer for meget over bringa ☺

Så møtes vi igjen rett på nyåret med nye muligheter og blanke ark. Ønsker alle Brødre med familie en riktig God Jul.

Med Broderlig hilsen i
V.K og S.
Inge
Sekretær. Frid



Vårt etiske hjørne



Dagens etiske innslag handler om en mann som har oppnådd materiell suksess og som reflekterer over dette i sine siste timer:

Jeg har nådd helt til topps når det gjelder å lykkes med mine forretninger. I andres øyne har livet mitt vært et symbol for fremgang men til tross for dette har jeg, foruten mitt arbeid, opplevet veldig liten lykke. Min rikdom er bare et faktum som jeg har vendt meg til.

Når jeg skriver dette brevet ligger jeg i en sykehusseng og ser tilbake på livet mitt. Jeg forstår nå at alle hyllester og de rikdommer jeg en gang var så stolt av er betydningsløse med min død så nært forestående. I mørket kan jeg skimte det grønne lyset fra apparatet som hjelper meg å puste. Jeg hører duren av maskiner som jobber. Jeg kjenner hvordan døden henger over meg.

Først nå forstår jeg at når du har en trygg økonomi så må du ta tak i tingene som ikke har med økonomi å gjøre. Jeg snakker om ting som er mye viktigere – kjærlighet, drømmer fra barndommen og det å være et «mensch».

Ordet «mensch» er jiddisch betyr at man er et menneske med integritet og ære: Å være et mensch betyr ikke at man har suksess, rikdom eller sosial status. Et mensch gjør det som er riktig fordi det er riktig – mot familie, mot fremmede, hjemme og offentlig. Når mennesker opptre med ærlighet, integritet, omsorg og respekt blomstrer så vel menneskene som samfunnet de befinner seg i. Kort sagt; å være et mensch er å være et ordentlig menneske

Slutt å jage etter penger. Det eneste de gjør for et menneske er akkurat det som de har gjort med meg. Ingen lykke.

Gud har skapt oss alle på samme vis, vi kan alle kjenne kjærlighet i hjertene våre. Illusjoner skapt av berømmelse eller penger, som i mitt tilfelle, er ingenting jeg kan ta med meg.

Jeg kan bare ta med meg de minnene som er skapt gjennom kjærlighet. Det er ekte rikdom som følger deg, som gir deg styrke til å fortsette. Kjærligheten kan ferdes tusenvis av mil – den kjenner ingen begrensninger. Flytt til den plassen du lengter etter. Jobb for de målene du vil nå. Alt finnes i ditt hjerte og i dine hender.

Vel, her ligger jeg – i verdens dyreste seng; Sykehussengen.

Du kan, om du har penger nok, ansette noen til å kjøre bilen din, men du kan ikke ansette noen til å ta over sykdommen som dreper deg. Materielle ting du har mistet kan finnes igjen, men det finnes en ting som du aldri kan finne når du har tapt det; nemlig livet.

Uansett hvilket stadium av livet du nå befinner deg i så kommer vi alle ubønnhørlig til å møte dagen da lyset slukkes. Snille deg. Sett pris på og vern om kjærligheten i familien din, kjærligheten til partneren din og kjærligheten til dine venner.

Kjære Brødre:

- *Vær snill med alle*
- *Lev et liv fylt av kjærlighet og mening.*
- *Vær et mensch.*

Med ønsker om en riktig god jul og et godt nytt år!

Hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Lars Bertil Johansen

Kapellan

Juleevangeliet / Lukasevangeliet

Og det skjedde i de dager at det utgikk et budskap fra keiser Augustus at all verden skulle innskrives i manntall. Dette var den første innskrivning i den tid Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle gikk for å la seg innskrive hver til sin by.

Men også Josef drog opp fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids stad, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som var fruktsommelig. Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulle føde. Og hun fødte sin sønn en førstefødte, og svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rom for dem i herberget.

Og det var noen hyrder der på stedet, som var ute på marken og holdt nattevakt over sin hjord. Og se, en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighet lyste om dem, og de ble meget forferdet. Og engelen sa til dem: Forferdes ikke! For se, jeg forkynner eder en stor glede, som skal vederfares alt folket! Eder er i dag en frelser født, som er Kristus, Herren, av Davids stad. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn svøpt, liggende i en krybbe. Og straks var det hos engelen en himmelsk hærskaer, som lovet Gud og sa: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker hans velbehag.

Og det skjedde da engelen var reist fra dem opp til himmelen, da sa hyrdene til hverandre: La oss nå gå like til Betlehem og se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss!

Og de skyndte seg og kom og fant både Maria og Josef, og barnet som lå i krybben. Og da de hadde sett det, fortalte de om dette barnet. Og alle som hørte det, undret seg over det som ble sagt dem av hyrdene, men Maria gjemte alle ordene og grunnet på dem i sitt hjerte. Og hyrdene vendte tilbake, priste og lovet Gud, og for alt de hadde hørt og sett, sånn som det var blitt sagt dem.

NOEN JULE OG NYTTÅRSTANKER

Vi nærmer oss igjen den tid som i hovedsak er viet familie og venner, men som også bør gi tid og anledning til noen refleksjoner og alvorstanker.

I dag står dessverre menneskeheten splittet som aldri før. Land invaderer naboland, religiøse grupperinger slåss mot hverandre, terrorangrep skjer på steder man ikke hadde forventet. Nye ledere skaper usikkerhet for verdenssamfunnets framtid og stabilitet. Familier glir fra hverandre eller splittes etter flukt fra hjemland. Unge og eldre kan ikke leve sammen i harmoni, man jager framover mot nye mål og mot oppnåelse av stadig flere statussymboler.

Man har ikke tid til å stoppe opp, til å tenke seg om, arbeide mot en bedre verden med større medmenneskelighet. Vi er jo alle medmennesker for hverandre og vi skal ha en innebygget plikt til å respektere hverandre, samt vise ærefykt for tingenes verdi.

Hva har egentlig skjedd med oss? Hvorfor stresser vi av gårde, hvorfor pålegger vi oss selv stadig nye og kanskje uvesentlige mål? Noen vil kanskje svare at dagens samfunn krever så mye av oss alle at vi ikke lenger får tid til å være «medmenneskelige», tid til å besøke de syke og gamle, tid til å gjøre en god gjerning.

Det er da vi må rope et varselrop. La oss stoppe opp og forsøke å rive oss ut av vår «egoistiske» tilværelse. La oss benytte en del av vår tid til andre og bedre gjøremål. Det finnes flere mennesker enn vi selv aner i vår egen nærhet som lever en form for skyggetilværelse. Det kan være ensomme mennesker, syke eller funksjonshemmede. Mennesker som vi kanskje kan hjelpe gjennom en håndstrekning fra oss som har det bedre.

Den kraft som skal til for å gjøre verden bedre og mere menneskekjærlige, kommer ikke fra den enkelte nasjon eller kontinent. Den må komme fra menneskets indre, fra troens, håpets og kjærlighetens voksested.

Albert Sweitzer har en gang sagt: «Ingen er slikt stillet at han eller hun aldri får anledning til å la det menneskelige komme til sin rett, hvis man bare benytter den anledning som bys til å gjøre noe for mennesker som trenger til et menneske.» Med ett ord «medmenneskelighet». Dette er et utsagn med dyp betydning, det er nemlig så lite som skal til for å bringe glede hos et annet menneske. En liten hilsen, ja, kanskje en gave fra vår egen overflod.

Det er gjennom våre læresetninger i Ordenen at vi blir fortalt hva vi kan gjøre for andre. Vi skal ikke bare tenke på oss selv og vår egen materielle velferd. La oss derfor sammen arbeide med å nå et stykke på denne vei. Kanskje vårt eksempel kan gi en spore til ettertanke hos andre.

Med et slikt ønske vil jeg avslutte mine personlige betraktninger og jeg håper at 2017 blir et godt år i menneskelighetens tegn. AE

Sosialaften 2016

Det er tirsdag den 1.11.2016. Ikke bare er det den første dagen i den ellefte måneden altså November.

Det er duket for Loge nr. 22 Thomas Wildeys sosialaften.

Loddbordene bugner av artikler klare for utlodning, og privatnemden har gjort bordene klare for sultne brødre. Så nå er det duket for en fantastisk kveld.

Det er denne kvelden hvor vi skal legge det økonomiske grunnlaget for nemdens krumspring det kommende året. Vårt overordnede mål er å kunne ta med, de norske lenker 89 og elever ifra malmøgaten aktivitetssenter på båttur rundt om på Oslofjorden til sommeren. En begivenhet vi vet de i aller høyeste grad ser frem til. En tur fylt med glede, musikk og sang, om bord på ms/Rigmor.

Brødrene begynner å strømme til. Og klokken nærmer seg start med stormskritt. Vi bikker 19:00 og aftenen er i gang, nemdens leder Simen Levinsky ønsker brødrene med følge hjerteligst velkommen til denne aften og informerer om kveldens begivenheter.

Loddsalget åpner og interessen er enorm, vi er 24 oppmøtte og alle vil selvsagt kjøpe lodd. Premiene er varierte og interessante. Ikke minst er det spennende hvem som vinner når trekningen setter i gang. Vi nyter et godt måltid som så absolutt hører med til en alltid så fortreffelig aften i loge 22 Thomas Wildey.

En liten runde til med loddsalg før trekningen kan starte er en selvfølge.

Gjennomgangslodd er også denne gangen solgt, enkeltlodd er talt opp og Calle er klar med trekkeprogrammet for å sikre en rettferdig trekning.

Gleden er stor da, sosialnemdens formann kan meddele at vi har klart å samle inn nok penger til å klare båtturen også til neste år. 24.250,- klarte vi å samle inn. En gledens dag dette var.



Ex Stor Sekretær med Knut Borgen 40 års logemedlemsskap i loge 22 Thomas Wildey



Her i koselig samvær med bla. Ex Europeisk Stor Sire Harald Thon



Vår alles gode logebror Eks Stor Sekretær Knut Borgen fylte 40 år med loge tilhørighet i loge 22 Thomas Wildey. Knut Borgen ble i en meget verdig Seremoni overrakt 40 år æres -stjerne av Ex Europeisk Stor Sire Harald Thon. Han fikk støtte av Stor Logens brødrene , Stor Skattemester Pål Østbø, fungerende Stor Kapelan Arnfinn Evjen, DDS for Oslo, fungerende Stor Herold Erling Nordsjø,



Her er alle Stor Loge brødre samlet om Knut Borgen



En hyllest på ettermøte av Ex europeisk Stor Sire Harald Thon





En skål på «40 åringen»



Noen deltaker ved taffelet.



Resipienten takker for hyllest og overrekkelsen av 40 års stjerne.

Resipienten fremhevet videre spesielt hans forhold og betydningen til logelivet og hva som var viktigst for ham. Han følte det gode miljøet og gode vennskaper bidro til en av målsettingen i logen, det å bli et bedre mennesket samt trygghet i forsamlingen. Videre følte han at han hadde lært betydningen av Vennskap, Kjærlighet og Sannhet .

Det kom mange gode hilsner fra brødre fra Loge Varna fra Moss. Vår broder loge loge 47 Thomas Wildey fra Frederica i Danmark kom med en personlig hilsen fra overmester .

Og tilslutt kom vår konditor med hans gratulasjon.



En stor takk til vår gode konditor for Jan Fredrik for «bursdagskaken.

Med vennlig hilsen og gratulasjoner fra

Redaksjonen i TW-Nytt ved redaktør *Thomas Teichmann*



Juletradisjoner i Tyskland – Sankt Nikolaus

6. desember feirer vi ”Nikolaus” i Tyskland. Særlig for barna er det veldig spennende;

”Hva pakker Nikolaus i støvlene mine”?

Tradisjonen er at alle barna (og flere voksne) pusser støvlene sine og stiller de ut foran døra på kvelden 5. desember. Neste morgen kan du finne nøtter, sjokolade eller smågaver i støvlene dine.



Hvem er Nikolaus egentlig og hvorfra kommer tradisjonen? Den ekte Sankt Nikolaus levde 340 år etter Kristus. Han var biskop i Myra (i dag i Tyrkia). Han kjennessom veldig barmhjertig og storsinnet. Alt han eide ga han bort til fattige folk og barna deres.

Mange personer fra Asia, Europa og Amerika ærer biskopen fra Myra. I Europa ”Sankt Nikolaus” var den mest kjente helgenen og mange mennesker fra Øst Europaheter Nikolaus. Evangelisk og katolsk kirke ærer ”Helgenen Nikolaus”. Det finnes også mangelegender om Helgenen Nikolaus. En av disse er at Sankt Nikolaus hjalp en veldig fattig familie og slengte tre klumper av gull gjennom pipa. Klumpene faldt direkte i sokker som hang på kaminen for å tørke. Derfor var det skikk å stille støvler utenfor døra. Nikolaus gjaldt fra gammelt av som beskyttelsespatron for barna. Snille og flinke barn fikk belønning. Men dovne barn fikk straff fra hjelperen og Nikolaus. I Tyskland heter hjelperen ”Knecht Ruprecht”.

Hjelperen var kjent som en mann med svart felle på seg og en

stor svart sekk. Alle dovne og slemme barn fikk ”Knecht Ruprecht” inn i sakene sine. Men du må ikke være redd!

Jeg personlig

kjenner ingen person som ikke har fått gaver i støvlene sine. Jeg

er veldig spent på hva jeg har i støvlene mine i år! Jeg håper på at Nikolaus finner veien til Norge –og ønsker alle mennesker God Jul!



En jule refleksjon fra England

Det er tradisjon i England at alle og enhver sier offentlig at de hater jula, men ser frem til den i hemmelighet. Dette er noe alle mennesker sier eller gjør før jula: Alle mennesker må si at julereklamen kommer tidligere hvert år. Alle må klage over at det er så veldig vanskelig å gjette hvilke du skal skrive julekort til. Du må si at jula blir mer kommersiell hvert år.

Du må si at du hater å kjøpe julepresanger, at ting er så veldig dyrt, at butikkene er overfylte og været er dårlig.

Du må si at hvis du hører én julesang til på radio, skal du drepe noen. Du må si at hvis du ser ett dårlig juleprogram til på tv, skal du drepe noen.

Du må si til venner at du vil ha en stille og ikke dyr jul, men allikevel kjøper du nok mat og alkohol til å senke et skip.

Endelig jul og du må kjøpe det største juletre du kan finne, bare for å oppdag at huset ditt ikke er stort nok.

Når jula nærmer seg, må du bekymre deg for at du ikke har nok mat og drikke, eller at du ha kjøpt presanger til alle og enhver, og har sendt alle julekort. Og hvis du har mottatt et kort eller presang fra noen du ikke har sendt til, – stort problem!!



«ORDENENS OPPRINNELSE OG UTVIKLING»



I forbindelse med at Eks OM Knut Borgen hadde en opprydning i gamle logepapirer fant han ovennevnte artikkel som er skrevet av vår loges Eks OM Arne Georg Gjerberg. Han syntes at innholdet var så interessant at det burde deles med logens brødre, spesielt våre nye brødre. Følgelig ble den overgitt til redaksjonen som fullt ut deler hans oppfatning. Artikkelen er ikke datert, men vi tror den er skrevet i 1970 årene. Nyere forskning viser at enkelte historiske opplysninger i artikkelen ikke lenger er 100% korrekte, men innholdet gir et meget godt

bilde av opprinnelsen og utviklingen av Ordenen frem til den amerikanske borgerkrig. Artikkelen er så lang at den vil bli delt opp i flere avsnitt og trykket i kommende utgaver av TW-nytt.

Ordenssamfunn har eksistert helt fra de eldste tider og har bygget sin lære og filosofi på guddom og religion gjennom skiftende tider. Mange av dem har etterhvert gått til grunne ned samfunnsutviklingen hvor forståelse og opplysning av og om verdinormer og livsforhold ikke ga berettigelse for enkelte ordenssamfunn. Det være seg av etiske eller praktiske årsaker. De ordenssamfunn som hadde sin berettigelse og bygget sin lære på kristendommen og etiske åndsretninger, har funnet sin plass under skiftende samfunnsforhold gjennom tidene, fordi de har vært veiledende verdinormer for livsinnhold, som for de fleste mennesker er grunnsetninger og behov i utviklingen. De som har overlevd har bygd sin eksistens på tradisjoner i tro og lære som gjennom uminnelige tider har vært lærende krefter i ethvert kultursamfunn i dets kamp for å overleve.

Brorskapstanken an å være noe for hverandre har vært incitamentet i å holde ut i kampen for å skape et gjensidig tillitsforhold i et omfattende perspektiv.

Vår egen orden - Odd Fellow-ordenen - har ført en skiftende tilværelse gjennom tidene, og det synes vanskelig å finne dens historiske bakgrunn og å tidfeste data for år og personer som tok i bruk navnet Odd Fellow.

Den kan ha sin opprinnelse i håndverkernes gamle "lar og gilder" som var en ren støtteorganisasjon for sine medlemmer.

Organisasjonsfonnen har sannsynligvis gjennom tidene utviklet seg, hvor navnet Od Fellow er tatt i bruk. Så vel laugene sau de første loger, hadde brorskapstanken som et overbygget mål og ga vel grunnlaget for de etiske prinsipper - "Vennskap - Kjærlighet og Sannhet" - som fortsatt er grunnlaget i dagens ordenssamfunn.

Disse prinsipper synes å være utformet i 1788 av den engelske forfatter og poet - James Montgomery - som benyttet begrepet i en sang til en Odd Fellow-loge i London.

Vi kan således med sikkerhet konstatere at navnet Odd Fellow stammer fra England og at det allerede, ifølge et gammelt dokument i Harwich Museum, var Odd Fellow-loger i 1537. Det overordnede mål synes ikke å være nærmere definert i noen belæring, så vi må anta at de første loger i alt vesentlig var hjelpeorganer for sine medlemmer. De hadde ganske sikkert sine ritualer og seremonier, noen av mer primitiv art. Økonomien lå helt på de enkelte medlemmer som til hvert møte var forpliktet å yte sin skjerv til en felles kasse. Ubemidlede brødre fikk en indre økonomisk støtte og ble videre utstyrt med et kort som anbefaling til loger andre steder, med anmodning om hjelp til å skaffe arbeid eller understøttelse. Når felleskassen var tom, besøkte logene hverandre og sørget for at logen igjen fikk nødvendig kapital.

Kirken i England i det 17. og 18. århundre og det den sto for med sin puritanisme, har sikkert hatt innvirkning på ordenslivet. Dens strenge krav til religion, moral og sparsomhet var nok en medvirkende faktor i det hjelpearbeidet som ble utført i logene.

De sosiale forhold i England på denne tiden var markante med et gap mellom klassene. Arbeidsledighet, fattigdom og nød gjorde nok også sitt til at kirken for de fleste var et samlende punkt. Med denne bakgrunn er det

ikke så underlig at logens vesentlige oppgave var å hjelpe sine nødlidende brødre.

Ordenslokalene på denne tid var som regel lagt til et hus hvor man kunne kjøpe forfriskninger av alle slag. Forholdene var primitive og det kan ikke sees at det ble stilt spesielle krav til lokaliteter som skulle benyttes til ordensbruk.

Dette avlet naturligvis misvekster hvor ordenen kom i dårlig lys grunnet overdreven bruk av drikkevarer. Resultatet av dette var at en del av medlemmene trakk seg tilbake fra logelivet, da de ikke fant de etiske verdier som de søkte.

Ordenens overordnede mål - "Vennskap - Kjærlighet og Sannhet" - har nok til enkelte tider skapt vansker for ordenens eksistens, da de regjerende myndigheter så på dette som en trussel mot landets styre, og søkte å kvele utviklingen i ordenen.

I slutten av år 1700 hadde vi den franske revolusjon og den amerikanske frihetskrig. England fryktet naturligvis at de sanne tendenser kunne gjøre seg gjeldende, og så med skepsis på alt som bar preg av hemmelig brorskap. Ved et lovforslag søkte den engelske regjering i slutten av år 1700 å forby organisasjoner med "brorskapstanken", da de var engstelige for at disse organisasjoner kunne være spiren til en omveltning i England. Odd Fellow-logene bestemte seg for en tid å opphøre med sin virksomhet inntil uværet var over.

I 1803 tok de igjen fatt og de så nytten av å stå sammen i større enheter, men noen samlet enhet av samtlige som benyttet Odd Fellow-navnet fikk de ikke. Først i 1913 fikk de iallfall en samlende enhet gjennom Manchester Unity of Odd Fellows, hvor en rekke loger sluttet seg til fellesskapet.

Dannelsen av organisasjonen var ikke bare for å gjøre slutt på stridighetene logene imellom, men vel så meget for å rehabilitere Odd Fellow-navnet, som gjennom lengre tid hadde kommet i vanry.

Manchester Unitys virksomhet ble likevel bare en forbedret utgave av de tidligere loger, og det viktigste ble arbeidet som økonomisk støtteorganisasjon og forsikringsselskap.

Den form og stil vår ordensgren har i dag ble ikke utformet i England, men i Amerika. Riktignok av en ned sin rot i engelsk Odd Fellow-arbeid og

bakgrunn i Manchester Unity, men ned større krav og vekt på de bærende prinsipper og den målsetting som ordenen var forutsatt å skulle gi. Ordenen trengte en ansiktsløftning i etisk retning som kunne gi den enkelte bror noe mer enn praksis hittil hadde vært.

Mannen var Thomas Wildey som i 1817 emigrerte til Baltimore, og det ble han som i 1819 la det fundament som ble og fortsatt er retningsgivende for ordenen vi tilhører.

Han har ganske sikkert allerede i sin tid i Manchester Unity forstått at skulle ordenen makte å leve opp til de bærende prinsipper, og fortsatt ha berettigelse, måttet en endring til i hele ordenens praktiske virke.

Naturligvis skulle ordenen ha hjelpearbeider som sin oppgave, men dette måtte gå inn som en bi faktor og integreres i målsettingen. Det går da også tydelig fram i den befaling som er gitt ordenen og er innrisset i Den Amerikanske Storloges segl: "Vi befaler dere å besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldreløse". Denne befaling som ble innrisset i 1826 er like aktuell i dag for ordenen, og er endel av det hver enkelt av oss får som belæring første gang vi kommer inn i ordenen. Starten bød på mange vanskeligheter å kjempe mot, men den klokskap, pågangsmot og offervilje Thomas Wildey viste gjorde at hans arbeid ble en inspirasjon for alle hans gode hjelpere. Ordenen fikk en rivende utvikling i Amerika, og da Thomas Wildey var tilstede på sitt siste storlogemøte i 1860 i Nashville, kunne han motta hyldesten som skaper av et verdensomfattende ordenssamfunn som etter hans tid, har levd opp til de prinsipper som nok er av eldre dato enn ham selv. Men han skal ha æren for at han reorganiserte det hele og ga ordenen den struktur den fortsatt har.

Det skrevne og uskrevne verk holdes i hevd, og har sin gyldighet i vår tid og skal fortsatt vare i tidene som kommer.

Historikken i symbolikken er i pakt med det reelle opprinnelige og belæringen gir oss forståelsen av de holdningsskapende etiske verdier. Det er sannsynlig at form og formulering har endret seg noe fra det opprinnelige, men det har ikke tapt noe av det meningsfylte.

Det konstruktive i oppbyggingen fra "de bærende prinsipper og befalinger" gir oss det endelige mål:

«GOD VILJE MELLOM MENNESKENE – FORSTÅELSE MELLOM SAMMFUNNSKLASSER OG FRED MELLOM FOLKENE»

Grunnleggelsen - arbeide og utvikling.

Emigrantenes tilværelse i det nye land har vel aldri vært ærlig forlokkende uansett tidsepoker, og har for de fleste gitt et liv i uvisshet og slit. Hva var så årsaken til at så mange forlot eget land for å prøve tilværelsen under nye og ukjente forhold? Det kan sikkert ha vært mange forhold, men for Englands vedkommende var det ved inngangen til år 1800 fortsatt krigstilstand med ustabile forhold, indre stridigheter og arbeidsløshet. Under slike forhold fant mange å ville søke muligheter i det nye land i vest for en bedre tilværelse.

Hvordan var så det land som emigrantene kom til? La oss gå endel tiår tilbake i tiden, og ganske kort summere opp begivenhetene.

Amerika var en koloni under England frem til 1776, da det rev seg løs ved uavhengighetserklæringen den 4. juli samme år. Det medførte en syv år lang krig før den endelige freden kom. Forfatningen til det nye land kom først i 1789 etter mange stridigheter. Blokkdannelser og indre uenighet i dette vidstrakte land var en fremtredende faktor og fortsatte langt inn i det 19. århundre

En ny krig med England i 1812 ga i grunnen ingen fordeler for den oppbygning som skulle til, og det sier seg selv at de indre forhold var nærmest kaotiske. Det hadde ikke vært pusterom for organisering av nødvendige tiltak i samfunnets utvikling.

Under så vel frihetskriegen som krigen i 1812, var østkysten den mest utsatte, og områdene omkring kyst- og sjøfartsbyen Baltimore var -særdeles utsatt. Epidemier og nød var et fremtredende trekk, da det ikke hadde vært tid for organisering av helsevesen eller hjelpeorganisasjoner som i vanskelige situasjoner kunne gi nødvendig hjelp. Ved siden av dette arbeidsløshet og fattigdom. Dette var krigens etterveer som ikke var forutsett og som naturlig nok var vanskelig å få under kontroll.

En strøm av emigranter fra alle nasjoner og alle folkeslag gjorde sitt til nesten uoverkommelige hindringer, og nykommeren fikk klare seg som best han kunne. Det var "smeltedigelen som skulle forme alle ulikheter til et fellesskap, og den første tiden ble resultatet deretter. Det var den fysiske sterke som maktet forholdene best, og den svake gikk inn i nød og fattigdom sammen ned de mange.

Det var situasjonen som møtte Thomas Wildey, da han gikk i land den 2. september 1817. Et "tomrom" hvor det skulle mer enn klarsyn til for å finne det rette utgangspunkt. Ingen overstrømmende mottagelse for nykommeren, som i tillegg til vanlig motbør, kom fra et land som hadde vært en medvirkende faktor til elendigheten.

Thomas Wildey skulle skaffe seg et utkomme for sin hustru og seg, og etablerte seg etter kort tid som vognsmed, i Baltimore.

Ensomhet og savn er sikkert et felles trekk for alle emigranter. Uvante forhold og miljø kan lett gi isolasjon, men Thomas Wildey eliminerte dette ved å søke andre mennesker og ved å ta del i aktiviteter for å avhjelpe nøden og fattigdommen. Fra sitt tidligere ordensarbeide var han vel forberedt til å hjelpe, og han organiserte og ledet hjelpearbeidet for å få elendigheten under kontroll. Han møtte alle ned en åpen hånd, og hans parole: "What can I do for you?", satte ham i respekt som menneske, organisator og leder.

Mangfoldighet er emigrantens kjennetegn, og det er vel naturlig at den mest fremtredende faktor i et fellesskap er språket. Kontakten er enklere og gir større åpenhet i samværet. Slik gikk det også til da Thomas Wildey møtte engelskmannen John Welch. De ble venner, og da det viste seg at Welch også var ordensbror, var gnisten tent. Etterhvert som tiden gikk ble interessen for ordenslivet økende, og de bestemte seg for å søke etter flere brødre fra (Odd Fellow-ordenen i Baltimore. I februar 1819 kunngjorde de i en dagsavis i Baltimore ønsket om å møte andre som måtte være bosatt der. Det meldte seg to mann - brødrene Duncan og Cheatham - som kunne legitimere at de tidligere hadde vært medlemmer av en loge i England. Antallet var imidlertid ikke tilfredsstillende, da de måtte ha minst fem brødre. Påny en kunngjøring, og en femte bror - Richard Rushworth - som

tidligere hadde vært innviet i England, sluttet seg til dem. De prøvde hverandre, en for en, idet de burde ha kjennskap til slike ting som passord, grep og tegn, og prøvene falt tilfredsstillende ut.

De bestemte seg i et møte den 26. april 1819 i vertshuset 'The Seven Star' for å stifte en loge av Odd Fellow-ordenen, og instituerte Washington Loge nr. 1 under den høytidelighet og med de seremonier som de husket.

Thomas Wildey ble logens første Overmester og de øvrige brødre delte de resterende embeter seg imellom.

Dermed var grunnsteinen lagt for den del av ordenen som vi i dag tilhører, og som skulle bli fundamentet til en verdensomfattende etisk organisasjon.

Det er ned undring man i dag forsøker å sette seg inn i det vågestykke som de fem brødre tok fatt på, men også med beundring for det mot de hadde og den ukuelige vilje som de gikk til sitt forsett med. Det er ingen tvil om at Thomas Wildey var læremesteren og drivkraften. Han hadde i England vært overmester i en loge, og etter endel år var han med og stiftet nye loger. Så han hadde endel erfaringer, man var vel ellers ikke utstyrt med annet enn det han husket fra det hemmelige verk, som passord, tegn og håndgrep.

La oss ta for oss de formelle naturlige begreper som bør være tilstede før man tar fatt på arbeidet med grunnleggelsen av en loge.

FORTS. NESTE NUMMER.



Sommerminner,

Som medlem av **Den Norske Turistforening** er det mye du kan oppleve.

I sommer dro vi fra Oslo på dagstur til **Alaska**, vi hadde utsikt over til **Capri**, og vi gikk over **Golden Gate Bridge**.

Dette høres utrolig ut, men det er sant og alt dette en båttur fra Strømstad.

Vi har også vært på dagstur til Verdens Ende.

Som du skjønner blir verden liten med Turistforeningen.

Her er litt facts om stedet Alaska.

Alaska är en [park](#) och stenträdgård på [Norra Långöns naturreservat](#) i [Strömstads kommun](#). Detta nutida turistmål, till stor del uppbyggt i sten, skapades av [Hilma Svedal](#). Hon föddes Wounsich 2 oktober 1870 på grannön [Syd-Hälsö](#) och avled 2 juli 1965.

Historik

Svedal utvandrade [1896](#) till [New York](#) för att jobba som barnflicka. Fyra år senare flyttade hon till [Alaska](#), där hon stannade i 15 års tid och bland annat ägnade sig åt [guldvaskning](#).

[1925](#) återvände den 55-åriga Svedal till Strömstad. På Nord-Långö, som hon fått som arv, byggde hon upp sin park med hjälp av bland annat Nils Johansson och bröderna Olsson från [Seläter](#) (som ligger på fastlandet mitt emot ön).

På 1930-talet kunde hon ta emot sina första gäster. Hennes *Alaska* hade då byggts upp med terrasser, tempel, torn, paviljonger, vägar, soffor, bord med mera av enbart stenar – som Svedal hämtade med sin eka på grannöarna – kompletterat med snäckor och cement.

Även ett värdshus, Golden Inn som färdigställdes 1934 fanns på ön men detta brann ner i 1962.

På eiendommen er det en kopi av Golden Gate Bridge i en noe mindre utgave, men flott.

Fra eiendommen Alaska kan man se over til et hytteområde som heter Capri.



Madonna

I **høst** var jeg med Turistforeningen på dagstur til fjells.

Etter busstur til Kittelsens hjem med omvisning og utelunch dro vi til Eggedal og startet vandringsen.

I kuldegrader med rim på trærne litt snø og is og overskyet vær begynte klatringen til fjells.

Når vi endelig kom på toppen 1020 m over havet, svett, sliten og andpusten ble vi møtt av solskinn og bart fjell.

Vakkert var det med sol over fjell i synsranden og hvite skyer under oss.

Og der på toppen sto en stor Madonnaskulptur.

Jeg visste den skulle være der, det var jo målet for turen, men ikke at den var så vakker.

En glatt hvit skulptur av Jomfru Maria med Jesusbarnet på armen.

Snakk om lønn for strevet, alt var perfekt.

Jeg ble fylt av andakt og nynet lett *Ave Maria*.

Litt facts om stedet.

På Bjønnskortenatten 1020 moh. ved porten til Trillemarka skuer Madonnaen med barnet utover flotte fjellområder med Gaustadtoppen i vest og Norefjell i nord.

Området ble i 1989 gitt bort til Sigdal kommune av Anne Margrethe Bugge. Hun hadde et ønske om at det skulle settes opp en Madonna i området.

Bugge døde i 1995, men hennes ønske ble ikke glemt.

20. juni 2009 var granittskulpturen på plass.

Billedhugger Turid Angell Engh har laget Madonnen med barnet.



A.S

Sosialaften 2016

1. nomeber avholdt igjen den tradisjonelle og nødvendige sosialaften for å kunne finansiere logens etiske forpliktelser,



Noen av deltakerne i på sosialaften



Kvelden musikalsk underholdning med vår trubadur Bertil Taube , alias Ragnar Nybro

Her kommer et hjertesukk fra Redaktøren:

Som innledningsvis nevnt er logens sosialaften et tiltak for å finansiere våre etiske forpliktelser vi har avtalt . Alt fra vår fadderbarnet i San Salvador til båtturen med både lenkene og medlemmer av MAS Senteret. Vi har et besøks prosjekt med navn " SIRIUS" , som serverer mat til pasienter og pårørende på Rikshospitalet. Vi har tidligere omtalt disse aktivitetene. Aktivitetene støtter logens mantra :

Besøke de syke, hjelpe de trengende, oppdra de foreldreløse. Og er en del av logens utadvendte humanitære virksomhet vi har i vår inntreden i logen forpliktet oss til å bidra til.

Kom så ofte du kan er , et viktig element i logelivet.

Vi har dessverre kun vært 12 brødre av 66 aktive medlemmer (+ 12 ledsagere) som har følt kallet til å bidra til dette for logen så viktige aktiviteten. Dette er meget leid at brødrene ikke prioritere dette i sin privat aktivitetskalender. Dette er jo en viktig grunn for at vi ble medlemmer av loge 22 Thomas Wildey.

Kjære brødre tar frem deres tidligere utleverte informasjonshefte hvor det er beskrevet hva Odd Fellow Orden står for og hva som er det etiske grunnlag for brødrenes virksomhet i logearbeid.



Sosialaftens arrangements komitee og organisatorer i arbeidet med å avstemme loddbookene og pengegavene.

Redaksjonen ønsker alle brødre en riktig god jul og et godt nytt år.

Og velkommen til et nytt logemøte år med godt fremmøte. I vennskap, kjærlighet og sannhet
Redaksjonen ved bror

Thomas Teichmann



Lutefisk (juletradisjoner)



Lutefisk er nydelig i seg selv, men passer også godt til ulikt tilbehør.

Ertestuing, bacon, potet, brunost, sennep og ikke minst sirup er med på å løfte måltidet til nye høyder.

3 kg lutefisk (6 personer) **5 ss** salt **200 g** bacon i terninger

Ertepuré: **500 g** erter, fryst **1 ts** sukker **2 ss** smør **2 ts** timian, frisk , salt og pepper

Tilbehør: Ringerikspoteter ,lefse, smør, sirup, sennepssaus,

Framgangsmåte

- Sett stekeovnen på 200 °C.
- Legg lutefisken med skinnsiden ned i en langpanne.
- Dryss på salt og dekk med aluminiumsfolie.
- Bak lutefisken midt i stekeovnen til den er gjennomkokt, ca 40 minutter.
- Skjær bacon i små terninger og legg de i en kald stekepanne. Stek på lav varme til det er gyllen, sprøtt og fettene har stekt ut. Tilsett ekstra smør dersom baconet er magert.

Tips: Dersom du vil ha fast lutefisk drysser du salt over og lar lutefisken stå kjølig et par timer. Hell av vannet som trekkes ut og skyll deretter lutefisken i kaldt vann.

Ertepuré

- Kok erter møre i vann tilsatt sukker.
- Hell av overflødig vann og mos ertene.
- Rør inn smør og timian, og smak til med salt og pepper.

Dertil hørende drikke alt fra Champagner til øl og dram

Velbekomme redaktør *Thomas Teichmann*

Oppskrift på Lutefisk

En liten høytidelig historie om en fisk som er mishandlet av kjemikalier

Men som har en begeistret og voskende tilhengerskare

Artikkelen kommer litt for sent i bladet jf lutefisk sesongen, men

4 porsjoner

3 kg lutefisk
2 - 3 ss salt
ca 600 g gode Mandelpoteter
200 g bacon i skiver eller et stykke.
grovmalt pepper

Tilbehør:

Ertestuing - NB . Glem ikke en dæsj sukker i erterstuingen, som hos meg ikke påkostes mel og melk. (Gunnar Reppen).

4 personer.

3 dl tørre grønne ertes
vann

1 dl melk

1 ss hvetemel

1 ts salt

Protokoll for tilbehøret til lutefisk
utover det som er omtalt tidligere.

Flatbrød

Sirup

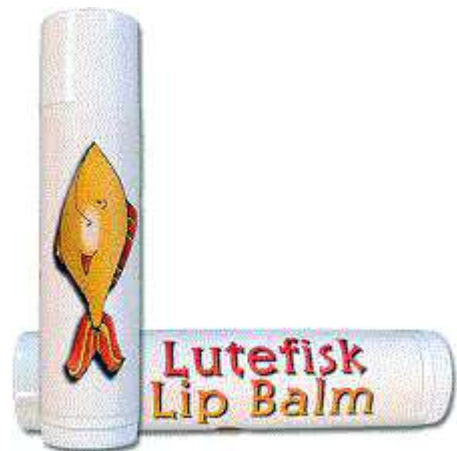
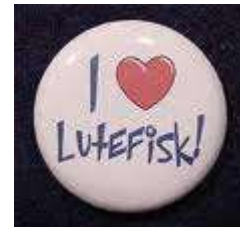
Brunt smør

Smeltet smør

Smørsaus

Brunost

Svart pepper



OBS: Det er utrolig hva som skir ned sammen med forskrekkelige mengder Aquavit!

FREMGANGSMÅTE:

Vi anbefaler å koke lutefisken uten vann i stekeovn. Sett stekeovnen på 200 grader. Legg fisken i en ovnspanne eller ildfast fat med skinnsiden ned. Dryss salt over lutefisken. Dekk med lokk eller aluminiumsfolie. Settes i ovn ca 40 minutter ved 200 grader. Mindre mengde lutefisk tar kortere tid.

Skjær baconet i terninger og stek det på svak varme så fettene får smelte og baconet bli sprøtt.

Ertestuing:

La ertene ligge i vann natten over. Kok dem møre i nytt vann så mye at det dekker ertene. Lag jevning av melk og hvetemel. Rør inn jevningen og la stuingen koke 5-6 minutter. Smak til med salt. Eller lag ertestuingen etter oppskriften på pakken.

Server lutefisken rykende varm på varme tallerkener med grønn ertestuing, nykokte poteter og baconfett med sprøstekte baconterninger. Grovt salt, pepperkvern og sennep på bordet.

Tilberedning:

Til lutefisk blir det brukt tørrfisk, helst torsk eller hyse. Før man begynner å lute bør fisken ligge i bløt 6-7 dager. Bytt vann hver dag.

Det beste å lage lut av var bjørkaske:

”Ein tek ut oska, som helst skal være av bjørkeved, kvar dag. Brenn ein oske opp att fleire dagar, kan ein ikkje bruke ho. Ein slår vatn på oska og kokar det i 2-3 timar. Ein kjenner at luta er ferdig når ein tek på ho med fingrane og ein kjenner at ho er blank og glatt. Ein let det stå, og skil væta (luten) fra bunnfallet.”

Fra Lærdal står det at man bare slo kokende vann over asken og lot det stå til neste dag. Man brukte 2 liter aske til 7 liter vann. Den fine luten slås over fisken og lar den stå i lut til den er passe løs og fin. Da tar man opp fisken og legger den i rent vann. I nesten alle oppskriftene står det 2-3 døgn i lut og 2-3 døgn i vann etter luting.

For å få fisken hvit, kan man tilsette kalk av kalkstein, men det ble ikke mye brukt i eldre tider.

Etter siste verdenskrig ble det vanlig å lage lutefisk med kaustisk soda, natriumhydroksid eller NaOH. I ulike bøker finner man styrke på luten

med gram kaustisk soda pr. liter vann, for eksempel 70 g til 10 liter vann, og da skal fisken ligge i lut 1 døgn. En annen oppskrift sier 35 g til 10 liter vann og i lut 2-3 døgn. Fisken må for øvrig stelles på samme måte som om man brukte askelut.

Det gjør ikke saken det spøtt bedre at det er vanlig å drikke krydra potetsprit til.

Dessuten er det direkte barnemishandling å servere dette til uskyldige barn. Jeg har personlige erfaringer med det.

Hva drikker vi til dette. Når undertegnet ser på alle ingredienser som må til for å få lutefisk til å fremst... som delikatesse så er Norsk hvitvin med hjembrygg øl det beste middel til å overlever dette måltidet. (Norsk Hvitvin her - Aquavit av beste potetsort,(anm redaktør)-

Velbekomme.

Fritt oversatt fra Nordnorske spisevaner av redaktøren Thomas Teichmann og initiativtaker bror Gunnar Strøm.



Kunstnerisk hjørne:



Ulf Aas

Ulf Aas (født 14. september 1919 i Kristiania, død 16. desember 2011) var en norsk tegner og illustratør. Han var særlig kjent som avistegner i Aftenposten.

Ulf Aas var sønn av fotballspilleren Macken W. Aas (1891–1960) og ble utdannet ved SHKS der han gikk ett år i bokkunstklassen. Han ble ansatt som reklametegner i A/S Høydahl Ohme reklamebyrå i 1939, men begynte å arbeide som avistegner for Aftenposten fra 1. januar 1948.

Han har siden levert bidrag til avisa helt fram til sin død, blant annet til Per Arne Dahls søndags-betraktninger «Under en åpen himmel».

Ulf Aas har skildret natur i lyriske stemninger, tegnet teater, ballett og veddeløp, ofte med fokus på bevegelse, reiseskisser og treffsikre, følsomme portretter i en lett og elegant stil gjerne utført med penn og blekk.

Han har ellers illustrert over 200 bøker, og teatertegningene omfatter over 2000 forestillinger. Han har hatt sju separatutstillinger og deltatt på en rekke kollektivutstillinger.

Ulf Aas ble innkjøpt av Nasjonalgalleriet i Oslo da han var 31 år. Han er også innkjøpt av Bergen Billedgalleri, Riksgalleriet og Norsk Kulturråd.

Jeg har ikke hatt noen personlig kontakt med Ulf Aas, men alltid beundret hans treffsikre tegninger.

Han satt også alltid på første benk og gjorde skisser når jeg var på prøveforestillingene på Oslos teatre.

Selv har jeg et flott bilde av en danser på sort bakgrunn i min stue.

Runde fødselsdager

2016:

100 år:	Gullichsen, Artur Lorang	12.05.1917
75 år:	Myhre, Kjell	23.08.1942
70 år:	Teichmann, Thomas	03.03.1947
	Østby, Oddbjørn	10.04.1947
	Breivik, Roar Julius	04.12.1947
60 år:	Levinsky, Simen	25.03.1957
	Larsen, Jørn Rød	11.12.1957
55 år:	Frid, Inge Halfdan	01.06.1962
	Bache, Hans Eskel	05.08.1962
30 år:	Sissener, Wilhelm	26.02.1987



Møteprogram 2016

for

Loge nr. 22 Thomas Wildey

Tirsdag:

10.01.2017	19:00	B	○	Frimodige ytringer
17.01.2017	19:00	C	○	25 Ve.Ju. Galla, Th.W-Fødselsdag
24.01.2017	19:00	D	○	XX Rapport nemnder, regnskap og budsjett
31.01.2017	19:00	A	=+	Arbm. Eks.mesteraften
14.02.2017	19:00	B	○	Info.m Venneaften med □ 10.St. Halvard
21.02.2017	19:00	C	=	Fordypning 2.Grad
28.02.2016	19:00	D	○	Arbm. Torskeaften
14.03.2017	19:00	A	≡+	Arbm. Galla
21.03.2017	19:00	B	○	Arbm. Yngre brødres aften
28.03.2017	19:00	C	○	Arbm.
25.04.2017	19:00	A	○+	Arbm. Galla. Besøke □ 10.St. Halvard
02.05.2017	19:00	C	○	Valg av nemnder 1.Nominasjon
23.05.2017	19:00	A	≡+	Arbm. Galla, Valg 2.nominasjon
30.05.2017	19:00	B		Sommermøte



Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 – 1861

“What Can I Do For You”